

Wie ons ontvielen

uit: **Doopsgezind Jaarboekje 1956**, pp. 11-12
uitgegeven door de
Algemene Doopsgezinde Sociëteit, Amsterdam

onder redactie van:
L.D. G. Knipscheer
D. Richards

DOEDE ATTEMA

12 October 1880—18 November 1954

Pastor, dat was Ds. Attema met hart en ziel. Hij kon naar zijn aard, gemoedelijk en fel tevens, opstuiven over dominees, die aan hun pastorale werk minder tijd wijdde dan hij wenselijk achtte.

Terecht zag hij in trouw huisbezoek een van de beste manieren, om de gemeente bij elkaar te houden. Hij verdiepte zich graag in mensen, hielp hen graag om problemen op te lossen, stond hen gaarne met raad en daad terzijde. Daar had hij een speciaal charisma voor. Het was hem een vreugd, dat, na welvolbrachte diensttijd te Zijldijk, Twisk en Abbekerk, IJmuiden en Zaandam, de emeritaats-periode hem nog enige jaren gelegenheid gaf om, eerst in de kleine Friese gemeente Oudebildtzijl, later in het grote uitgestrekte Hilversumse ambt-gebied, in het bijzonder aan deze pastorale arbeid zijn nog fris gebleven krachten te kunnen wijden. Daarnaast was het preken, het op zijn karakteristieke, primair-ingestelde, wijze verkondigen van het evangelie, hem lief en vrijwel Zondag op Zondag was hij naar gemeenten door heel het land op stap, tot vrijwel het laatste toe. Contact met de jeugd waardeerde hij zeer, jong van hart als hij ook op zijn oude dag was gebleven.

Ook in het organisatieleven, o.a. als A.D.S.-bestuurder in zijn lange Zaandamse tijd, die wel 't hoogtepunt in zijn leven betekende en als voorzitter van het Zaanse fonds, was Ds. Attema een man van gezag; krachtig, kundig, openhartig, doortastend.

Er waren, zoals vanzelf spreekt, bij een markante figuur als de zijne, wel kanten aan hem, die zeker niet iedereen lagen. De wijze, rustige, tactvolle persoonlijkheid van zijn vrouw wist hem daarin vaak op te vangen en ook daardoor heeft zij veel voor hem en voor hun gemeenten betekend.

Er zou veel meer te zeggen zijn over de typische Doopsgezinde gestalte van Attema, dan in dit korte bestek mogelijk is.

Voor velen heeft hij veel betekend. „Repos ailleurs” rust elders, was in menig opzicht zijn levensdevies. God heeft hem de genade geschonken om te mogen werken, zolang het dag voor hem was. De vreugde in de gelijkenis aan de getrouwe dienstknecht toegezegd, moge hem in Gods eeuwige heerlijkheid zijn bereid. Dat dit mysterieuze de „eeuwige rust” zou wezen, waar velen graag van spreken, valt, gedachtig aan een persoonlijkheid als de zijne, wel heel moeilijk te veronderstellen of te begeren.

A. L. BROER.